

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою громадянина Рошка Василя Васильовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень абзаців шостого, сьомого пункту 3, абзаців шостого, сьомого підпункту 2 пункту 42 розділу I Закону України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII, частини двадцятої статті 86 Закону України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII

м. К и ї в
19 лютого 2019 року
№ 39-1(II)/2019

Справа № 3-21/2019(488/19)

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Шаптали Наталі Костянтинівни – головуючої,
Запорожця Михайла Петровича,
Мойсика Володимира Романовича – доповідача,

розглянула питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою громадянина Рошка Василя Васильовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень абзаців шостого, сьомого пункту 3, абзаців шостого, сьомого підпункту 2 пункту 42 розділу I Закону України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 6, ст. 40), частини двадцятої статті 86 Закону України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня

2014 року № 1697–VII (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 2–3, ст.12) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Мойсика В.Р. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Громадянин Рошко Василь Васильович звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), положення абзаців шостого, сьомого пункту 3, абзаців шостого, сьомого підпункту 2 пункту 42 розділу I Закону України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII (далі – Закон № 76), частини двадцятої статті 86 Закону України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII зі змінами (далі – Закон № 1697).

Пунктом 3 розділу I Закону № 76 внесено зміни до статті 50¹ Закону України „Про прокуратуру“ від 5 листопада 1991 року № 1789–XII зі змінами (далі – Закон № 1789), зокрема в його абзацах шостому, сьомому зазначено:

– „частину вісімнадцяту викласти у такій редакції:

„Умови та порядок перерахунку призначених пенсій працівникам прокуратури визначаються Кабінетом Міністрів України“.

Підпунктом 2 пункту 42 розділу I Закону № 76 внесено зміни до Закону № 1697, зокрема в його абзацах шостому, сьомому зазначено:

– „частину двадцяту викласти у такій редакції:

„20. Умови та порядок перерахунку призначених пенсій працівникам прокуратури визначаються Кабінетом Міністрів України“.

Відповідно до частини двадцятої статті 86 Закону № 1697 в редакції Закону № 76 „умови та порядок перерахунку призначених пенсій працівникам прокуратури визначаються Кабінетом Міністрів України“.

Вказані положення Закону № 76 та Закону № 1697, на думку Рошка В.В., не відповідають пунктам 1, 6, 7 частини першої статті 92 Основного Закону України, а положення Закону № 76 суперечать також вимогам частини першої статті 152 Конституції України.

Автор клопотання вважає, що застосування судом касаційної інстанції у його справі оспорюваних положень Закону № 76 та Закону № 1697 порушує його „право на пенсійне забезпечення, яке включає в себе право на перерахунок пенсії“ та гарантії правового захисту власності.

Стверджуючи про неконституційність вказаних положень Закону № 76 та Закону № 1697, Рошко В.В. наголошує, що „Верховна Рада України не мала права в силу імперативного припису пунктів 1 та 7 частини 1 статті 92 Конституції України делегувати Кабінету Міністрів України право своєю постановою визначати умови та порядок перерахунку пенсій, призначених працівникам прокуратури, оскільки ці питання мають регулюватися виключно законами України“.

Крім того, на думку автора клопотання, зазначена дата Закону № 76 „не відповідає даті його прийняття, що тягне за собою визнання неконституційними двох останніх абзаців пункту 3 розділу I Закону України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII“.

Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї копій судових рішень вбачається таке.

Із 17 червня 2008 року Рошко В.В. перебуває на обліку в управлінні Пенсійного фонду України в Рожнятівському районі Івано-Франківської області (далі – Управління) та отримує пенсію за вислугу років, призначену відповідно до статті 50¹ Закону № 1789.

На виконання постанови Рожнятівського районного суду Івано-Франківської області від 31 жовтня 2016 року Управління з 1 січня 2016 року здійснило перерахунок пенсії Рошку В.В. як працівникові прокуратури у зв'язку із запровадженням нових посадових окладів згідно з Постановою Кабінету Міністрів України „Про упорядкування структури заробітної плати, особливості проведення індексації та внесення змін до деяких нормативно-правових актів“ від 9 грудня 2015 року № 1013 зі змінами виходячи з розміру 90 відсотків суми місячного заробітку, зазначеного в довідці прокуратури Київської області від 25 лютого 2016 року № 18ф-82.

Вважаючи, що у довідці № 18ф-82 розмір місячного заробітку було помилково занижено, Рошко В.В. 30 січня 2017 року звернувся до Управління із заявою про перерахунок з 1 січня 2016 року його пенсії на підставі довідки прокуратури Київської області від 23 січня 2017 року № 18ф-21, у якій вказано більший розмір місячної премії, ніж у довідці від 25 лютого 2016 року № 18ф-82, однак у перерахунку пенсії йому було відмовлено.

Вважаючи відмову Управління протиправною, Рошко В.В. звернувся до суду. Рожнятівський районний суд Івано-Франківської області постановою від 31 березня 2017 року задовольнив позов автора клопотання.

Постановою Львівського апеляційного адміністративного суду від 6 липня 2017 року, залишеною без змін Постановою Верховного Суду від 26 липня 2018 року, постанову суду першої інстанції скасовано та прийнято нову, якою відмовлено у задоволенні позову Рошка В.В.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Відповідно до пункту 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною, якщо з дня набрання законної сили остаточним судовим

рішенням, у якому застосовано закон України (його окремі положення), сплинуло не більше трьох місяців.

Остаточним судовим рішенням у справі автора клопотання є Постанова Верховного Суду від 26 липня 2018 року. Конституційну скаргу Рошко В.В. підписав та надіслав до Секретаріату Конституційного Суду України 24 січня 2019 року. Отже, строк подання конституційної скарги пропущено.

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України зазначає, що Рошко В.В. не дотримав вимог пункту 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, а його конституційна скарга є такою, що подана з порушенням встановленого цим законом строку.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою громадянина Рошка Василя Васильовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень абзаців шостого, сьомого пункту 3, абзаців шостого, сьомого підпункту 2 пункту 42 розділу I Закону України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII, частини двадцятої статті 86 Закону України „Про

прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII зі змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Першої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**